

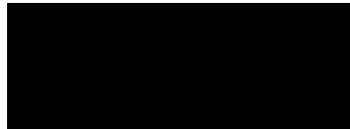

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑

ผู้อุทธรณ์ที่ ๒

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ([REDACTED]) ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีพี่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ป.ง.) ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือที่ นร ๐๔๐๓/๐๓๐๖๗๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของทางราชการและสำนวนการสอบสวนทางวินัยอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ก.พ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพ

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ในระหว่างที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายดำเนินกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ นั้น ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในกรณีเดียวกัน และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลทำนองเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้รวมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

/ คณะกรรมการ...

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง. ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ในการรับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ได้ข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีความประสงค์ที่จะขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพร้อมชื่อของพยานบุคคลทุกคน เนื่องจากต้องการทราบข้อเท็จจริงและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เป็นประเด็นสำคัญอันเป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีคำสั่งให้ยุติเรื่องกรณีตามข้อกล่าวหา ส่วนผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีความประสงค์ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในส่วนที่เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยาน โดยไม่ประสงค์จะขอทราบชื่อบุคคล ทั้งนี้เพื่อต้องการตรวจสอบหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาข้อกล่าวหากรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยไม่สมควร เนื่องจากในกรณีของการใช้อำนาจตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ง. ศาลปกครองได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕๑ และ ๑๒๕๒ / ๒๕๔๕ โดยในสำนวนคดีมีเหตุผลประการหนึ่งว่า การออกคำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ง. เพื่อขอข้อมูลธุรกรรมทางการเงินของบุคคลจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะออกคำสั่งดังกล่าว ในส่วนคำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฟังได้ว่า เหตุที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ และยืนยันว่า เอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดมีอยู่เพียงชุดเดียว ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้จัดส่งไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมกับรายงานผลการดำเนินการทางวินัยแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๑๕ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงไม่มีสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

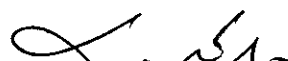
ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผลมีหนังสือขอเข้าชี้แจงและคัดค้านการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวกับตน ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า บุคคลทั้งสองเป็นผู้มีส่วนได้เสียและอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงมีมติให้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ คำชี้แจงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่เป็นความลับของสำนักงาน ป.ป.ง. โดยมีบทบัญญัติมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คຸ້ມຄອງໄວ້ມີให้เปิดเผย อีกทั้งเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นอกจากนี้ สำนวนการ

สอบสวนทางวินัยอยู่ในกระบวนการพิจารณาของ ก.พ. ยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้เกี่ยวข้องและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ รวมถึงอาจจะกระทบถึงสิทธิอันพึงได้รับการคุ้มครองของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว โดยผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศฯ มิได้ให้เหตุผลโต้แย้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่จะกระทบสิทธิของตนเองและเลขที่การ ป.ป.ง. แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า รายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการตามคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๘๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ เมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นหน่วยดำเนินการเก็บรักษาไว้ตามระเบียบของทางราชการต่อไป แต่เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดให้สำนักงาน ก.พ. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังนั้นในปัจจุบันถือได้ว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรียกสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีตามอุทธรณ์จากสำนักงาน ก.พ. มาเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อได้ตรวจสอบเพิ่มสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่สำนักงาน ก.พ. ส่งมาให้ตามหนังสือลับ ที่ นร ๑๐๐๘.๑/ล ๑๑๑๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ทั้งหมด โดยพิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยแล้ว ได้ข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอให้เปิดเผยประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๘๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งจัดเก็บไว้ในแฟ้มจำนวน ๑ แฟ้ม (มีเอกสารรวม ๒๔๒ หน้า)
๒. บันทึกคำให้การของพยานบุคคลทุกคน ซึ่งจัดเก็บอยู่ในแฟ้มจำนวน ๒ แฟ้ม โดยเป็นแฟ้มที่บรรจุบันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายผู้กล่าวหาจำนวน ๑ แฟ้ม มีพยานรวม ๒๖ คน (มีเอกสารรวม ๑๖๕ หน้า) และแฟ้มบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑ แฟ้ม มีพยานรวม ๓ คน (มีเอกสารรวม ๑๘๖ หน้า)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สรุปรายงานการสอบสวนเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการแล้ว การสอบสวนทางวินัยย่อมถือเป็นอันยุติลง

ในชั้นต้น สำหรับขั้นตอนการส่งเรื่องให้ ก.พ. เพื่อพิจารณาตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อเป็นมาตรการที่จะทบทวนคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษให้เป็นไปโดยยุติธรรม และถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น และเมื่อนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผลการพิจารณาสอบสวนทางวินัยชั้นต้นจึงถือเป็นที่สุดโดยมิต้องรอฟังผลการพิจารณาของ ก.พ. อีกต่อไป

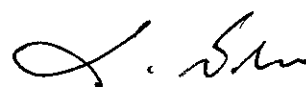
มีประเด็นให้ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนในกรณีนี้จะเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการซึ่งขัดกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ห้ามมิให้ผู้ที่ได้รู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทำการด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว แต่บทบัญญัติดังกล่าวนี้ก็มีข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่เป็น การปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ซึ่งเป็นกรณีขกเว้นไม่ว่าจะเป็น การปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยเฉพาะ หรือตามกฎหมายอื่น และถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติกำหนดข้อยกเว้นไว้ก็ตาม หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์ของสาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามบทบัญญัติมาตรา ๕๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหากมีกรณีที่มีผู้ขอทราบคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อทบทวนการใช้ดุลพินิจมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานได้อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมจะต้องผูกพันต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า "สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญที่รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือ โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง" เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยไปอย่างใดแล้ว มาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นที่สุดโดยมีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ กำหนดให้คำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยให้เปิดเผยโดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ให้ถือว่าข้อมูลข่าวสารนั้น ถูกยกเลิกชั้นความลับแล้ว ดังนั้น เหตุผลที่ผู้มีส่วนได้เสียยกขึ้นอ้างในประเด็นความลับของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองไว้ จะเปิดเผยมิได้นั้น จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นที่ว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในกรณีนี้จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตลอดจนการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. หรือไม่ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า เนื้อหาสาระในรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานมีแต่ข้อความที่เป็นกรณีเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและการพิจารณาว่าการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ง. เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารใดที่หากเปิดเผยแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้มีการกำหนดชั้นความลับของเอกสารไว้ก็ตาม แต่เนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารก็มีได้มีลักษณะที่จะกระทบต่อประโยชน์แห่งรัฐหรือสาธารณะอย่างร้ายแรงแต่ประการใด แต่เป็นกรณีการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ง. ที่กระทบถึงสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญอัน ได้แก่ สิทธิในการความเป็นอยู่ส่วนตัวของประชาชนยิ่งไปกว่านั้น เมื่อได้ตรวจสอบเอกสารรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยาน โดยละเอียดแล้วพบว่า ข้อความที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. เป็นเพียงขั้นตอนการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และกระบวนการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยมิได้มีข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเป็นการเฉพาะในการตรวจสอบหรือการสืบสวนเป็นพิเศษ แต่เป็นข้อมูลที่แสดงขั้นตอนการดำเนินการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคล โดยปกติตามหลักเกณฑ์วิธีการของกฎหมายซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. แต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. เสื่อมประสิทธิภาพ

ส่วนประเด็นที่ว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้จะกระทบกระเทือนสิทธิของพยานบุคคลหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ให้ถ้อยคำสามารถแยกได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐและพนักงานของหน่วยงานเอกชน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยนักกฎหมาย นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้ปฏิบัติได้ให้ถ้อยคำในลักษณะของกระบวนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคล ซึ่งจำกัดอยู่เฉพาะบุคคลในกลุ่มพยานฝ่ายผู้กล่าวหา อีกทั้งไม่มีถ้อยคำใดที่จะสื่อได้ว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันจะกระทบต่อบุคคลอื่นให้เสียหาย ส่วนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเท็จจริงในเชิงวิชาการทั้งทฤษฎีและความเห็นข้อกฎหมาย รวมถึงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของตนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และหลักการการที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ไม่ปรากฏว่าคำให้การของพยานบุคคลทุกคนจะเป็นผลร้ายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ไม่มีผลกระทบส่วนได้เสียอันพึงได้รับการคุ้มครองของบุคคลจึงไม่จำเป็นต้องปกปิดข้อความและชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่เมื่อให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ตรวจรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยานแล้ว พบว่า ยังมีข้อความบางส่วนพาดพิงบุคคลอื่นอันประกอบด้วยกลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกรณีการสอบสวนกรณีทางด่วนของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และกลุ่มองค์กรเอกชน (NGO) ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ง. ได้ตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงิน ดังนั้น ชื่อของบุคคลที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร สมควรให้ลบหรือตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าว นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่แนบท้ายบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติของเลขานุการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สมควรได้รับการคุ้มครองมิให้เปิดเผยเช่นเดียวกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า สำนวนการสอบสวนเป็นกรณีเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงเป็นการสมควรที่ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายจะต้องถูกตรวจสอบให้เป็นที่ประจักษ์ว่าการกระทำตามข้อกล่าวหาเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการรุกรานสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนโดยไม่สมควรเกิดขึ้นได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่าที่จะปกปิด ในด้านเอกชนที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องพิจารณาโดยชั่งน้ำหนักประโยชน์ได้เสียระหว่างผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และผู้อุทธรณ์ นั้น เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ส่งผลร้ายต่อผู้ถูกกล่าวหาเนื่องจากการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา นอกจากนั้น การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยยังจะแสดงถึงความโปร่งใสในการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นที่ประจักษ์อันจะเป็นผลดีต่อสำนักงาน ป.ป.ง. เองเพราะประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. เนื่องจากกรณีนี้มีข้อสงสัยว่า สำนักงาน ป.ป.ง. ใช้อำนาจเกินขอบเขตและเลือกปฏิบัติ ในส่วนของพยานก็ไม่ปรากฏข้อความที่จะเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความไม่ปลอดภัยต่อพยานบุคคล และในส่วนของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ทำหน้าที่ผู้สื่อข่าวถึงความสงสัยในเหตุที่เข้าใจว่าการมีคำสั่งให้ยุติเรื่องทางวินัยเป็นไปโดยไม่ชอบ และในประการสำคัญจะทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น รายงานผลการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและหรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณีที่หน่วยงานใด

/ เป็นผู้ครอบ ...

เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน เปิดเผยแพร่รายงานผลการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวพร้อม
 บันทึกถ้อยคำและชื่อของพยานบุคคลทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของบุคคลที่ถูกตรวจสอบการ
 ทำธุรกรรมทางการเงิน และประวัติส่วนบุคคลของเลขานุการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตาม
 ประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง. พร้อมทั้งให้คัดสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

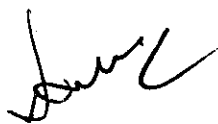
(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสีกหาญ โดมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์